

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ZEVEN WENSEN

Toneelspel voor kinderen in drie bedrijven
(eventueel ook als poppenspel te spelen)

door

RENE DE WINDT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen
1988

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / René de Windt

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

Er spelen twee heren en tien poppen.

1. Slimmeke, schooljongen.
2. Bolleke, schooljongen.
3. Heks Zilverhaar.
4. Slimmeke in uniform.
5. Bolleke in uniform.
6. Vorst.
7. Hofmaarschalk.
8. Chinese koelie
9. Chinese mandarijn.
10. Neger stamhoofd.

Plus twee figurantenpoppen als wachters.

Plus twee of vier figurantenpoppen als soldaten.

DEKOR

- A. Achtergrond van landschap en bomen.
- B. Paleis met poort die in twee grote delen opent en achterstaande troon laat zien.

In de Chinese periode plaatst men bij schermen A. een pagode.

In de negerperiode plaatst men bij schermen A. een negerhut.

Indien "De Zeven Wensen" als kindertoneel wordt gespeeld, zijn er, ofwel :

- 1) Twee kinderen, Slimmeke en Bolleke, en acht volwassen acteurs;
- 2) Acht kinderen en twee volwassen acteurs (de reuzen).

Dezelfde kinderen, Slimmeke en Bolleke, trekken bij de paleisperiode, een uniform en helm aan.

In beide gevallen zijn er vier of zes figuranten : twee wachters, twee of vier soldaten.

E E R S T E   B E D R I J F

(Op toneel schermen A. Twee poppen of kinderacteurs, Slimmeke en Bolleke, met hun schooltas.

BOLLEKE : Heb jij goesting om naar school te gaan, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Niet erg veel, Bolleke. Maar, we moeten wel.

BOLLEKE : Moeten is dwang. Zeg, willen wij er eens uitpiepen ?

SLIMMEKE : Niet naar school ? Spijbelen ? Ben je gek !

BOLLEKE : Neen.

SLIMMEKE : Toch wel. Je bent van lotje getikt. De leraar zal een bericht naar huis zenden.

BOLLEKE : En dan ? We beweren dat we vandaag, door een wonderde oorzaak, de school niet konden bereiken.

SLIMMEKE : Dat we betoverd waren, zeker.

BOLLEKE : Ja ! Joepie ! Jij zegt het. We zijn betoverd. Voel jij niets door je body zinderen, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Ja, ik voel de angst kriebelen, wat er zal gebeuren, als men ons thuis niet gelooft.

BOLLEKE : Och, pats pats pats, we krijgen een beetje poepsuiker, en 't is vergeten.

SLIMMEKE : Ik durf niet.

BOLLEKE : Bange wezel. En dat is bij de eersten van de klas. Dat ik vandaag op die harde schoolbanken moet zitten, en ik ken mijn les niet. Oei, dat weegt zwaar.

SLIMMEKE : We stappen toch maar op, naar school.

BOLLEKE : Flauwerik ! Op jou kan ik ook nooit rekenen. 't Zou zo zalig zijn lekker luieren in de zon. Op het gras in een weide. En...

(Heks Zilverhaar komt op. Een oud vrouwtje, met een bos takken op de rug.)

Eh, Slimmeke.

SLIMMEKE : Wat is er ?

BOLLEKE : Zie je dat oud madammeke ?

SLIMMEKE : Ja, ik zie haar.

BOLLEKE : Jongen, jongen, het is het lelijkste schepsel, dat ik ooit gezien heb.

SLIMMEKE : Foei ! Zeg dat niet.

BOLLEKE : Grote oren. Bolle ogen. En, haar neus. Mens !
Net een kapstok. Om er je schooltas aan te hangen.

SLIMMEKE : Bolleke ! Hoe zal jij er uit zien, als je oud bent !

BOLLEKE : Ik hoop, niet zo afschuwelijk. Allee, we maken dat we weggkomen.

SLIMMEKE : Och arme, het vrouwtje kan bijna niet verder, met die zware bos takken op haar rug.

BOLLEKE : Zij moest die bos maar niet zo groot maken.

SLIMMEKE : Ik heb medelijden, 'k ga haar helpen.

BOLLEKE : En te laat op school komen, zeker ! Dan konden wij beter spijbelen.

SLIMMEKE : Als ik te laat kom, door een goede daad te verrichten, zal de leraar het begrijpen. Kijk eens naar het menske, ze zette haar zware takkenbos neer. Ik help dat vrouwtje.

BOLLEKE : Jij moet het weten. Ik zal toekijken, hoe het zweet van jou gezicht drupt.

SLIMMEKE : Doe dat. Hé, madammeke, madammeke, die bos hout is te zwaar voor jou.

HEKS : Ja jongen, maar hij moet toch naar mijn huisje.

SLIMMEKE : Je huisje ? Is het ver, waar je woont ?

HEKS : Tien minuutjes. Daar, langs dat hellend pad omhoog.

BOLLEKE : Nog beter ! De heuvel op.

SLIMMEKE : Ik zal je takken naar boven dragen, vrouwtje.

BOLLEKE : Zottekop !

HEKS : Wil jij dat echt doen, jongen ?

SLIMMEKE : Zeker.

HEKS : Oh, dank je.

SLIMMEKE : Geef maar hier. (Neemt de takkenbos) Ziezo.
We zijn weg.

HEKS : Hoe mooi van jou. Vrouwke Zilverhaar, dankt je nogmaals vriendelijk.

SLIMMEKE : Het is graag gedaan.

BOLLEKE : Je zal zo niet meer spreken, als je halfweg op de heuvel bent. En je tong op je schoenen hangt.

SLIMMEKE : Als je een goede daad verricht, Bolleke, en het kost geen moeite, dan is het maar een halve goede daad.

(Slimmeke en Bolleke af.)

HEKS : Is dat een brave jongen. Zo zie je er niet veel meer. Reeds lang wachtte ik op zo'n gebaar. Een edelmoedige jongen, die in de bres springt. Nu is het zover. Het is gebeurd. En ik kan mijn macht tonen. Want, ik ben geen gewoon vrouwtje. Neen, neen. Schrik maar niet. Ik ben een heks ! Heks Zilverhaar. En ik ga Slimmeke belonen. De jongen verdient het. (Heft de armen in de hoogte.) Donder en bliksem, water en vuur, donker en licht, heks Zilverhaar doet haar plicht. Door mijn macht onder de mensen, vervul ik Slimmeke's "Zeven Eerste Wensen". (Heks af, daarna de twee jongens weer op.)

SLIMMEKE : Amaai !

BOLLEKE : 'k Heb het je gezegd, dat je zou zweten.

SLIMMEKE : Pff, ja, 't was lastig.

BOLLEKE : En heb jij het vrouwtje nog gezien ?

SLIMMEKE : Neen. Waarom ?

BOLLEKE : Om je te bedanken, verdorie.

SLIMMEKE : Zij bedankte mij vooraf. En zij kon niet zo vlug stappen als wij.

BOLLEKE : Larie. Een ondankbaar mens is het. (Bolleke zet zich neer.) Wil je geloven dat ik zelf moe werd, door jou te zien sleuren.

SLIMMEKE : Ja, Bolleke, lui zweet is rap gereed.

BOLLEKE : Mocht ik nu een wens doen zie, zou ik willen dat ik van heel mijn leven niet moest werken. Niets doen, niets. En lekker eten. Heb jij soms geen wens, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Och, ik voel mij goed zoals ik nu ben. En wensen worden niet vervuld.

BOLLEKE : Wens eens iets, toe. Om mij plezier te doen.

SLIMMEKE : Allee. Om je plezier te doen. Maar 't zal niet verwezenlijkt worden. Ik wens, wacht... ik wens... dat ik een chique auto had. Een blinkende, nieuwe auto.

STEM VAN HEKS : Donder en bliksem, water en vuur, voor Slimmeke's eerste wens slaat nu het uur. (Een open auto

rijdt aan.)

BOLLEKE : Eh, Slimmeke, Slimmeke !

SLIMMEKE : Ja ?

BOLLEKE : Ik geloof dat ik zot word.

SLIMMEKE : Dat ben je al lang. Een beetje toch.

BOLLEKE : Wrijf eens in mijn ogen. Zie jij niets ?

SLIMMEKE : Hoe ! Gottegot ! Een auto ! Mijn wens !

BOLLEKE : En wat voor een auto, sakker pieper de pietjes !

SLIMMEKE : Dat kan toch niet... omdat ik die dwaze wens deed.

Neen, neen, dat is zeker toeval.

BOLLEKE : Toeval of niet, Slimmeke, hij is er. Komaan.

SLIMMEKE : Ben je opeens niet meer moe, Bolleke ?

BOLLEKE : Moe ? Om met een auto te rijden ? Dacht je maar.

Kom, ik ben er al. (Stapt in.) Stap jij ook in ?

SLIMMEKE : Vermits hij er nu toch is. Hopla. (Stapt in.)

Ga jij rijden, Bolleke ?

BOLLEKE : Neen, 't is jouw wagen. En ik kan niet rijden.

SLIMMEKE : Ik evenmin. We hebben nu een auto, en komen geen meter verder.

BOLLEKE : We kunnen toch proberen. Vooruit, chauffeur.

SLIMMEKE : We zullen zien wat er gebeurt. (Slimmeke draait aan het een en ander, de claxon gaat, motor slaat aan. De wagen rijdt achteruit.)

BOLLEKE : Eh, verkeerd jong ! Je rijdt verkeerd ! Oei !
Bijna reeds je tegen het huis van Gustje Dragon.

SLIMMEKE : Dat staat nog ver. 'k Zal aan een andere knop draaien. Vergeet niet, Bolleke, dat het de eerste keer is. (De auto rijdt zacht vooruit.)

BOLLEKE : Goed zo, goed, zachtjes vooruit. We rijden !
Jubilé !

SLIMMEKE : Het is gelukt ! Waar rijden we heen, Bolleke ?

BOLLEKE : Mij gelijk, Slimmeke, als we maar rijden.

SLIMMEKE : 'k Ga eens op mijn hoofd slaan. We zouden kunnen naar... Ah, naar Fantasialand rijden. Is dat goed ?

BOLLEKE : Ligt het ver ?

SLIMMEKE : Heel ver. En alles is er wonder boven wonder.

BOLLEKE : Jaaa ? Dan naar Fanta Fantie Fantasialand !

(De auto rijdt af. Er daalt een dekor, voorstellend

een brede poort van een kasteel. Twee wachthuisjes, aan weerszijden der poort. Twee wachters in uniform voor de huisjes. Dan rijdt de auto met de twee knapen weer op toneel.)

BOLLEKE : En dat we toffe jongens zijn, dat willen wij weten !

SLIMMEKE : Hoelang rijden we nu al, Bolleke ?

BOLLEKE : Uren, jongske, veel uren. We mochten wel eens uitstappen.

SLIMMEKE : Vind ik ook. Ik denk wel dat we nu in Fantasialia-land zijn.

BOLLEKE : We kunnen het vragen.

SLIMMEKE : Aan die wachters ?

BOLLEKE : Waarom niet ? Hé, dag meneer. En nog eens, dag meneer. Kunnen jullie ons vertellen waar wij zijn ?

SLIMMEKE : Mens, je ziet toch, we staan voor een paleis. Een koninklijk paleis.

BOLLEKE : Meneer, hoorde je niet, dat ik je iets vroeg ?

SLIMMEKE : Wachters moeten zwijgen. Dat weet je toch.

BOLLEKE : Als ik een wachter was, in zo'n mooi uniform, ik zou wel babbelen ! Wil je nog eens een wens doen, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Oh, neen.

BOLLEKE : Waarom niet.

SLIMMEKE : Die eerste keer was toeval.

BOLLEKE : Wens toch nog maar eens. Bijvoorbeeld, dat wij beiden in de plaats van die zwijgende kwiebussen staan ! In die prachtige uniformen.

SLIMMEKE : 't Zal niet meer lukken, jong.

BOLLEKE : Doe het toch ! Ik zal mijn vingers kruisen. Dan komt de wens zeker uit.

SLIMMEKE : Ik wens... ik wens, dat Bolleke en ikzelf, in de plaats van de twee wachters staan.

BOLLEKE : Eh ! Met hun uniformen aan !

SLIMMEKE : Met hun uniformen aan.

STEM VAN HEKS : Donder en bliksem, water en vuur, voor Slimmeke's tweede wens slaat nu het uur. (Lichten uit.)

BOLLEKE : Oei oei ! Wat gebeurt er ?

SLIMMEKE : Ik weet het niet, Bolleke.

(Indien als kindertoneel gespeeld, trekken Slimmeke en Bolleke nu een uniformjas aan, een degen, en zetten een helm op.)

BOLLEKE : Mijn kleren. Verdorie, ik voel iets raar.

SLIMMEKE : Ik ook. Ik voel... uniformknopen. En, een sabel. Bolleke, zou...

BOLLEKE : Ja, Slimmeke, je tweede wens wordt weer vervuld. We zijn wachters, Officieren.

(Lichten aan, de twee jongens in uniform, of men heeft andere poppen geplaatst. Wachters verdwenen.)

SLIMMEKE : Inderdaad, we zijn wachters. Aan het paleis van zijne majesteit de koning.

BOLLEKE : Kom rap naar onze wachthuisjes.

SLIMMEKE : Wil je echt op wacht staan, Bolleke ?

BOLLEKE : Waarom verlangde ik anders naar die uniformen ?

SLIMMEKE : Gerust ben ik er niet in.

BOLLEKE : Een fantastisch avontuur beleven we, Slimmeke !

SLIMMEKE : Natuurlijk, we zijn immers in Fantasialand.

BOLLEKE : Weet je, wat je de volgende keer moet wensen ?

SLIMMEKE : Wensen ! Het is genoeg. Ik stop er mee.

BOLLEKE : Tot nu toe was alles okee. Indien MIJN wensen...

Hé, wat is dat ? (Bazuingeschal. De brede poort gaat open. Een stoet met hofmaarschalken soldaten komt buiten. Achteraan stapt de koning.)

Sakker pieper de pietjes, de ko... ko... de koning ! Slimmeke !

SLIMMEKE : Ja, ja, ik zie hem. Als wij maar niet in moeilijkheden geraken.

BOLLEKE : Wanneer je beleefd bent, kan je niets gebeuren.

SLIMMEKE : Ha ha, met de hoed in de hand kom je door gans Fantasialand.

BOLLEKE : Ik zeg gewoon : dag meneer de koning.

SLIMMEKE : Hoor dat eens ! Meneer de koning. Neen, jongen, als je een koning aanspreekt zeg je : sire.

BOLLEKE : Ah, sire ? Dat wist ik niet. En als de koningin er is, zeg ik dan : sirène ?

SLIMMEKE : Domkop, stil. De koning komt op ons toe.

BOLLEKE : Nu zal het er stuiven ! Meneer Ko... Si... Hoe is

het ook weer, Slimmeke ?

KONING : Wachter Karel Onvervaard en wachter Peter Moedighart, wij verzoeken jullie ons te volgen naar ons paleis.

BOLLEKE : Bin... binnen in het paleis, meneer de sire ?

KONING : Binnen in het paleis.

SLIMMEKE : Dat is een zeer grote eer voor ons, sire.

KONING : Wij hebben jullie een belangrijke mededeling te doen.

BOLLEKE : We krijgen opslag. Joepie !

KONING : Volg mij.

SLIMMEKE : Ik ben bang, Bolleke. Wil ik vlug wensen, dat we honderd kilometers hiervandaan zijn ?

BOLLEKE : Honderd kilometers, dat is wat ver.

SLIMMEKE : Wat wil je dan ?

BOLLEKE : Niet veel. Dat wij bijvoorbeeld door een venster alles mogen bekijken, zonder zelf gezien te worden.

KONING : Stilte ! Wachters mogen niet babbelen ! Mij volgen !

BOLLEKE : Ja, ja, meneer de sire.

(Door de brede open poorten kan men het paleis binnen in zien. De koning neemt op zijn troon plaats.)

KONING : Treedt nader, wachters, treedt nader.

BOLLEKE : Staat mijn helm recht op mijn kop, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Ja ja.

BOLLEKE : En blinken mijn knopen genoeg ?

SLIMMEKE : Alles is in orde.

BOLLEKE : Tik bang, tik bang, tik bang. Hoor je dat ! Het is het geklop van mijn arm hartje.

SLIMMEKE : Je naam is nochtans Peter Moedighart. Je hoorde het toch ?

BOLLEKE : Ik krijg er buikpijn van, aai, aai !

KONING : Twee wachters daar, wat staan jullie nog te fluis- teren ! Nader treden was mijn bevel.

BOLLEKE : J.. j... ja... si...

SLIMMEKE : Sire.

BOLLEKE : Zouden wij voor de troon moeten knielen, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Ik denk het niet.

BOLLEKE : 't Zal moeilijk zijn, met dat lang stuk sabel aan mijn zij.

KONING : Stilte, nogmaals ! Dierbare landgenoten van Fantasalialand, er is een groot onheil geschied. Iets verschrikkelijks. Wij zijn erg, erg onder de indruk.

BOLLEKE : Zou ie misschien zure wijn gedronken hebben ?

KONING : Jullie weten allemaal sinds mensenheugenis dat er zich drie uiterst waardevolle kistjes in ons paleis bevinden. Kijk rechts, kijk links : twee kistjes staan er nog. Maar, oh wee, het derde ! En naar ons gevoel het allerbelangrijkste, het is... verdwenen !

STEMMEN : Oooh ! Een catastrofe ! Het derde kistje is verdwenen.

BOLLEKE : Mijn vader is schrijnwerker, meneer de Meneer...

SLIMMEKE : Zwijg toch, Bolleke, zwijg. Je zal alles verbodden.

BOLLEKE : Mijn vader kan voor u een nieuw kistje maken, meneer. En als ik een goed woordje voor u doe, aan een schappelijke prijs.

KONING : Wachter ! Wie gaf je de toelating het woord tot ons te richten ?

BOLLEKE : Ik dacht... Ik meende... 'k Zei zo bij mij zelf...

KONING : Mond dicht ! Tong stil !... Goed zo. En in het vervolg geen enkel woord meer. Geen enkel. Hofmaarschalk, geef toelichting van wat er zich in de kistjes bevindt.

HOFMAARSCHALK : Volk van Fantasalialand, jullie weten het ongetwijfeld. De drie kistjes bevatten de grondslagen onzer natie. Waarop ons verleden was gevestigd. Waarop wij nu bogen. Waarnaar wij in de toekomst opzien. Het eerste kistje bevat "Het Geloof" : het geloof in wat wij doen, wat wij kunnen, wat wij willen.

BOLLEKE : Dat kan er uitspringen, denk ik, als een duiveltje uit een doosje.

STEMMEN : Ssst !

HOFMAARSCHALK : Het tweede kistje bevat "De Hoop" : de hoop dat wij zullen behouden wat wij bezitten. De hoop op gezondheid en voorspoed. De hoop op een vreugdevolle toekomst. De hoop op vrede.

BOLLEKE : En tietasie, en tietasa.

KONING : Horen wij iets ? Of horen wij iemand ?

HOFMAARSCHALK : Een ver geluid, sire. Het heeft niets te beduiden. Ik ga verder. Het derde kistje, het allerbelangrijkste, bevatte "De Liefde" : de liefde tot onze ouders, de liefde der ouders voor hun kinderen, de waardering voor onze medemensen, kameraadschap, vriendschap, medevoelen. Allemaal uitdrukkingen van liefde. Welnu, volk van Fantasialand, dit derde, meest waardevolle kistje werd gestolen.

STEMMEN : Hoe kan dat ! Eeuwen was het in ons bezit.

KONING : Helaas. Een kracht, machtiger dan onze verdediging, veege alle hinderpalen weg, en maakt zich van het kistje meester.

SLIMMEKE : Staat u toe, sire, dat ik naar de naam van die indringer vraag ?

KONING : Die naam klinkt als een onheilsklok. Men siddert al wanneer men hem hoort. Die man, de grootste boosdoener aller tijden, die jarenlang ons geluk en vrede trachtte te vernietigen. Zijn naam... Hofmaarschalk, bij ons mag hij niet over de lippen komen. Geef zijn naam. (Bazuingeschal.)

HOFMAARSCHALK : Die man... houdt jullie harten vast... Die man... is... Reus Woesteling !

STEMMEN : Owee, Reus Woesteling, de schurk ! Wij vermoedden het. Hij doodt iedereen die in zijn buurt komt.

KONING : Inderdaad. Reus Woesteling schijnt onoverwinnelijk. Maar toch, hoewel het bijna een onmogelijke opdracht schijnt, mag die onverlaat niet in het bezit blijven van ons waardevol derde kistje der liefde. Hofmaarschalk, ga verder. Wij winden ons op. Dat is zeer nadelig voor onze kostbare gezondheid.

HOFMAARSCHALK : Volk van Fantasialand, zoals onze beminde vorst daarnet zei : wij MOETEN Reus Woesteling dat kistje afhandig maken. Het moet opnieuw in het paleis komen. Op de ereplaats.

BOLLEKE : Als die reus zo verschrikkelijk is, dan zal het sakker pieper de pietjes geen lolletje zijn !

HOFMAARSCHALK : Met kracht, heldenmoed, en zelfverloochening,

zal Reus Woesteling door de knieën gaan.

SLIMMEKE : Hoe groot is die reus, heer hofmaarschalk ?

HOFMAARSCHALK : Reus Woesteling ? Hij heeft de hoogte van tien volwassen mannen.

BOLLEKE : Tien mannen. Amaai ! Zelfs als hij op zijn knieën zit, is hij nog vijfmaal groter dan ik.

HOFMAARSCHALK : Maar al was hij nog twintigmaal groter, het belang en het geluk van ons volk verplichten ons. Dood aan Reus Woesteling !

STEMMEN : Dood aan Reus Woesteling !

KONING : Dierbare landgenoten, Reus Woesteling is sterk, zeer sterk, doch niet onoverwinnelijk. Wij hebben heldhaftige mannen in ons midden, die zeker tegen de reus op kunnen. Zij zullen hem achtervolgen. Zij zullen hem bekampen. En zij zullen hem overwinnen !

STEMMEN : Hoera voor die helden !

BOLLEKE : En zij zullen een schone steen, op hun graf krijgen.

SLIMMEKE : Zo'n opdracht is niets voor ons, eh, Bolleke ? Gelukkig zijn wij geen inwoners van Fantasialand. Anders was het erg !

BOLLEKE : Ja, want ik ben liever een bange held dan een dode held !

HOFMAARSCHALK : Zoals onze zeer geliefde vorst daarnet verklaarde, hebben wij heldhaftige mannen in ons midden. Stoere kerels die van hel noch duivel bang zijn.

BOLLEKE : Van hel noch duivel bang, maar misschien wel bang van Reus Woesteling.

HOFMAARSCHALK : Onze beminde vorst verzocht de twee wachters, Karel Onvervaard en Peter Moedighart, hem in het paleis te volgen. Heldhaftige mannen, jullie begrijpen zeker wel waarom ?

SLIMMEKE : Neen, wij begrijpen het niet, heer hofmaarschalk.

BOLLEKE : Oei oei ! Slimmeke, bij mij gaat er een lichtje op.

SLIMMEKE : Bij mij ook ! Zij willen ons naar Reus Woesteling sturen.

BOLLEKE : Hij zal ons tot appelmoes slaan ! Kunnen wij nog vluchten, Slimmeke ?

SLIMMEKE : Niet de minste kans.

HOFMAARSCHALK : Onze vorst gaf mij opdracht jullie te verkondigen, wachters, dat jullie uitgekozen werden om reus Woesteling te bekampen, te overwinnen, en zegevierend met het kistje der liefde naar Fantasialand terug te keren.

BOLLEKE : Oh, dat is simpel. Is dat simpel. Bekampen, overwinnen. Een Reus ! De vorst verlangt niets meer ?

HOFMAARSCHALK : De vorst verlangt niets meer. Gewoon de reus een kop kleiner maken.

SLIMMEKE : Hoe zullen wij die er af krijgen, van zo'n hoog lichaam.

BOLLEKE : Zij zullen een lange ladder moeten meegeven.

HOFMAARSCHALK : Geen vragen meer stellen, wachters !

BOLLEKE : Dus, wij MOETEN hem bevechten.

HOFMAARSCHALK : Natuurlijk ! Jullie zijn de twee dapperste mannen van Fantasialand.

BOLLEKE : Meneer de tuinmaarschalk, luister eens, er is hier een vergissing in het spel. Wij zijn geen inwoners...

SLIMMEKE : Sst, Bolleke ! Je zal ons aan de galg praten.

BOLLEKE : Aan de galg sterven, of onder de grote poot van Reus Woesteling verpletterd worden, zie jij er veel verschil in ?

SLIMMEKE : Wij zullen wel een uitweg vinden als wij achter de reus gaan.

BOLLEKE : Zat ik maar weer in de klas ! Nu kan het mij niets meer schelen, dat ik mijn les niet ken. Dit hier is straffere toebak !

SLIMMEKE : Heer hofmaarschalk, wij nemen de opdracht van de vorst aan.

BOLLEKE : Zijt gij zot ?

SLIMMEKE : Neen, 'k heb een plan.

VORST : Heldhaftige wachters, wij danken jullie. Treedt nu in het strijdperk. Onze aanmoedigingen vergezellen jullie. En bij jullie triomfantelijke terugkeer...

BOLLEKE : Ik vrees dat ik met gebroken armen en benen en vijf gekneusde ribben zal terugkeren. Oh, was ik maar bij moeder thuisgebleven. Lief moedertje thuis,

ik zal nooit, nooit meer tegenpruttelen als je mij een werkje geeft.

VORST : Als wij het kistje der liefde opnieuw in ons bezit hebben, zal onze dankbaarheid geen grenzen kennen. Wij zullen jullie tot de machtigste mannen van Fantasialand bevorderen. Dit beloven wij plechtig voor de ganse natie.

BOLLEKE : Terettetet !

SLIMMEKE : Wij zullen ons uiterste best doen, sire.

VORST : Niet alleen jullie best doen, jullie MOETEN overwinnen. Keer niet zonder het kistje terug. Horen jullie het ? Of, owee !

SLIMMEKE : Wij keren zeker met het kistje terug, sire.

VORST : De audiëntie is geëindigd. Bazuinen, verkondig ons vertrek. En het vertrek der dapperen, Karel Onvervaard en Peter Moedighart.

(Bazuinen schallen. De koning trekt zich met hofmaarschalk en soldaten terug. Ook de twee jongens af. Schermen A. komen voor het paleis. De reus komt vóór het toneel. Hij is geen marionet, maar een akteur. Liefst van redelijk grote gestalte.)

REUS : Ha ho, ha ho ! Hier ben ik ! Raden jullie wie ik ben ? Wie ? Ja ! Hier staat Reus Woesteling, de schrik van de omtrek. Onder mijn voeten beeft de aarde. De eeuwige vijand van Fantasialand, en van zijn vorst. Ha, ontelbare malen was ik in een verbitterde en genadeloze strijd met dat volk gewikkeld. Met verdeelde kansen. Maar nu, nu is het pleit beslecht, in het voordeel van reus Woesteling. Zie je wat ik hier onder mijn arm draag ? Dit mooie kistje ? De grootste schat van Fantasialand. Dit kistje bevat vriendschap, kameraadschap, hulpvaardigheid en liefde voor elkaar. Zonder dit kistje gaat het volk tenonder. En wat doe ik ermee ? Ja, zeggen jullie het mij eens ? Wat doe ik ermee ? Teruggeven ? Geen sprake van ! Voor mij behouden ? Neen ! Reus Woesteling heeft geen liefde nodig. Alleen haat en woede leven in mijn hart. Ik reis met het kistje naar